

[Ingerlise Koefoed]

Jeg vil gerne spørge fru Ritt Bjerregaard, om det, hr. Helge Sander sagde heroppefra, er i overensstemmelse med det, der står i forliget, nemlig at staten ikke skal betale for den forsøgsvirksomhed, der skal finde sted, at det ikke er penge, man har til teknologiudvikling, at det er det private erhvervsliv, der skal betale for forsøgene, for så har jeg måske misforstået et eller andet.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

For at starte bagfra kan jeg sige til fru Ingerlise Koefoed, at jeg ikke tror, der er misforstået noget, for der står i forligsaftalens pkt. 12 helt klart, at staten skal medvirke til disse pilotprojekter, og som jeg også sagde, har ministeren allerede givet tilsagn om, at man selvfølgelig også gør det på det økonomiske område. Det, jeg søgte at pointere, var, at der ikke står noget om, at det udelukkende er regeringen, som skal støtte det økonomisk, og jeg appellerede til, at andre, som var interesserede i at medvirke til denne udbygning, også kunne bidrage, bl.a. inden for det tekniske område, og måske teleselskaberne.

Jeg er faktisk vældig tilfreds med, at hr. Gade rejser spørgsmålet her, for gang på gang har han været ude at rejse med den forestilling, som nu blev fremført igen. Det er korrekt, at vi har haft en debat om selve takstpolitikken, men jeg bliver nødt til at redegøre for det i en større sammenhæng, for havde vi ikke indgået noget forlig, havde forskellen været ca. 1:10. Så indgik vi forliget, således at der nu er ens grundtakster overalt inden for koncessionsområderne, men forskellige lokaltakster. Det betyder, at vi har en prisforskel, der kommer til at ligge på gennemsnitligt 1:4, og så var det, vi sagde, at vi godt kunne tænke os, at man kom en grad længere ned, f.eks. 1:2, men det har vi erkendt at der ikke var stemning for. Men blot fordi vi på et enkelt punkt i et kæmpeværk – det er i hvert fald en af de største betænkninger, jeg har set herinde – er kommet frem til et mindre godt resultat, skal det hele da ikke stå og falde med et enkelt spørgsmål. Derfor er det blevet i forholdet 1:4, og det indebærer stadig væk i hvert fald nogle markeds-mæssige principper, som vi er tilfredse med.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg skal ikke blande mig i debatten i selve amtet, men blot gøre den tilføjelse, at hr. Helge Sander, hvis han på et tidligere tidspunkt havde forsøgt at få indflydelse i de forhandlinger, der foregik, på forhånd ville have vidst, at han havde støtte i den position, socialdemokratiet indtog, og at forløbet måske derfor var lidt specielt.

Når jeg bad om ordet, var det for at svare fru Ingerlise Koefoed med hensyn til den statslige støtte til pilotprojekterne. Jeg er her enig i de bemærkninger, hr. Helge Sander gjorde i anden omgang; jeg undrede mig også over de første formuleringer. Det er helt klart, at der i dette indgår statslig støtte til pilotprojekterne, men at vi ikke har noget som helst imod, at der også kan indgå andre former for støtte, siger sig selv.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg takker fru Ritt Bjerregaard for svaret. Det, hr. Helge Sander sagde heroppe – og sagde ret bestemt, synes jeg – var altså hr. Sanders fortolkning. Selvfølgelig må alle og enhver da gerne lave forsøg, men det står ikke i forliget; dér står, at regeringen gennem aktiv støtte til pilotprojekter vil medvirke til udvikling og afprøvning af informationsteknologiske nyskabelser osv. Der står ikke et hak om, at andre også kan gøre det; selvfølgelig kan de da det, hvis de har lyst til det, men det er hr. Helge Sanders egne ord.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Helge Sander, at jeg synes, det er et lidt tyndbenet forsvar for venstres stillingtagen og ros til dette forlig, at det kunne være gået meget værre. Ja, værre, hvis hvad? Hvis venstre havde fået lov til at råde, var det gået meget værre; det er så sandt, som det er sagt.

Jeg vil gerne spørge hr. Helge Sander, om det ikke er sådan, at forslaget om ensartet takstpolitik er fremsat af socialdemokratiet, og om det ikke er sådan, at det er venstres ordfører første gang, hr. Fogh Rasmussen, der lægger umådelig vægt på, at det skal være markedskræfterne, der styrer udviklingen.